

Skogsbetonad fortsättningsskola

Enligt stadga för folkskolans fortsättningsskola av 1918 borde "allt efter olika orters förhållanden och behov anordnas olika typer av yrkesbestämda fortsättningsskolor", med bl a som ett alternativ - skogsundervisning. Enligt stadgan skulle undervisningen förbereda elevernas utbildning för blivande yrken. Den vanligaste längden på skolan var 7-9 veckor.

Under efterkrigsåren var intresset för skoglig yrkesutbildning tilltagande. Gemensamt anordnade skolan och skogsbruket i samråd med vederbörande huvudman och skolmyndigheter sedan en skoglig undervisning inom folkskolans ram. Från skogsbrukets sida medverkade främst skogsvårdsstyrelsen, domänverket och några av de större skogsbolagen.

Internatskolan finansierades med hjälp dels av skoldistriktet och dels av skogsbruket vilka tog på sig vissa förpliktelser som exempelvis förläggning, undervisningsmaterial, arbetsredskap samt i viss utsträckning även kostnader för en skoglig lärare.

Ämnen i fortsättningsskolan var bl.a. arbetskunskap, medborgarkunskap, och modersmål, varav arbetskunskapen (samtliga skogliga fackämnen) skulle ha det största utrymmet. Undervisningen var inriktad på utbildning huvudsakligen i avverkningsarbeten (60-70% av undervisningstiden) och skogsvårdsämnen vilka var cirka 20% av undervisningen.

Det första initiativet från skogsbrukets sida att medverka till anordnande av yrkesbestämd fortsättningsskola med skogsundervisning togs 1944 av Munksund AB i Norrbottens län. Försöket blev lyckat och "den skogsbetonade fortsättningsskolan" spred sig sedan över hela landet. Skolan fanns kvar ända till 1969/70. Under dessa 25 år anordnades 2 150 kurser med cirka 30 500 elever - vilket motsvarade omkring 1 375 000 elevdagar, och medelkurslängden var 45 undervisningsdagar.

Skolan utgjorde med denna omfattning ett väsentligt bidrag till den totala ungdomsutbildningen och var under ett tiotal år den klart dominerande formen av den skogliga utbildningen som kunde erbjudas ungdomen vid denna tid.